

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/173/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116225343
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:1116225343.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, IČO: 00 151 866, proti žalovaným: 1/ KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zast.: Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299 a 2/ K. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom Ul. I. XX, XXX XX D., zast.: JUDr. Stanislav Rešutík, advokát, Advokátska kancelária so sídlom M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, v konaní o náhradu škody vo výške 1 557,02 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 2C/27/2017 - 103 zo dňa 23. marca 2018 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v prvom výroku, ktorým žalobu zamietol p
o t v r d z u j e.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v druhom výroku o nároku strán sporu na náhradu trov konania m e n
í tak, že žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy prvoinštančného konania v rozsahu
100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o nároku svedkov na náhradu trov konania
(svedočného) m e n í tak, že žalobca j e p o v i n n ý nahradiť svedkom K.. N. T., nar. XX. XX. XXXX,
trvale bytom C. XXX a K. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C., J. cesta XXX trovy prvoinštančného
konania (svedočné) v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o
výške náhrady trov konania (svedočného).

IV. Žalobca j e p o v i n n ý nahradiť žalovaným 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do
troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou od žalovaných 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 1 557,02 Eur titulom náhrady
škody, ku ktorej malo dôjsť na tom skutkovom základe, že dňa 18. 03. 2015 okolo 9.00 hod. došlo na
ceste 3/06656 Vagnár km 2,05 k poškodeniu služobného motorového vozidla Ministerstva vnútra SR
značky Volkswagen Golf, ŠPZ: BB XXX DH. V uvedenom čase mal žalovaný 2/ ako vodič traktora
Zetor, ŠPZ: BR XXX AC vykonávať ťažobnú činnosť na svahu, následkom čoho sa mali uvoľniť skaly,
ktoré mali spadnúť na cestu a poškodiť služobné motorové vozidlo žalobcu, ktoré viedol zamestnanec
Ministerstva vnútra SR K.. N. T. V zázname dopravnej nehody zo dňa 18. 03. 2015 bola ako príčina
uvedená skutočnosť, že činnosťou traktora sa zo svahu, na ktorom žalovaný 2/ vykonával ťažobnú
činnosť uvoľnila skala, ktorá spadla na služobné motorové vozidlo a poškodila jeho predný nárazník a

výstuhu chrániacu chladič. Škoda na služobnom motorovom vozidle predstavuje náklady na jeho opravu. Vzhľadom na to, že žalovaný 2/ mal v čase škodovej udalosti uzatvorené povinné zmluvné poistenie so žalovaným 1/, žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody od oboch žalovaných s tým, že splnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého. Zároveň si žalobca voči žalovaným uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 557,02 Eur od 25. 10. 2015 do zaplatenia. Žalovaný 1/ odmietol poistné plnenie s odkazom na § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „zákon č. 381/2001 Z.z.“), podľa ktorého ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí za poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, spôsobenú pracovnou činnosťou motorového vozidla ako pracovného stroja s výnimkou škôd zapríčinených jeho jazdou.

2. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol (prvý výrok); vyslovil, že žalovaní 1/ a 2/ majú voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (druhý výrok) a že svedkovia majú voči žalobcovi nárok na svedočné v rozsahu 100% (tretí výrok).

3. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že ku škodovej udalosti tak, ako je opísaná v zázname o nehode nedošlo, a to na základe výpovedí žalovaného 2/, svedka K.. N. T., nar. XX. XX. XXXX, vodiča poškodeného služobného motorového vozidla, ktorí podpísali záznam o nehode a na základe výpovede svedka K. W., nar. XX. XX. XXXX, spolupracovníka žalovaného 2/ v daný deň.

4. Žalovaný 2/ v konaní vypovedal, že dňa 18. 03. 2015 s kolegom prišli traktorom na lesnú cestu, na svažnicu. Už vtedy videli ako po ceste pobejú nejakí ľudia. Nevedeli, čo sa tam stalo. Potom prišlo za nimi policajné auto, policajti sa ich pýtali čo tam robia. Oni policajtom povedali, že tam prišli vykonávať pracovnú činnosť. Policajt im povedal, čo sa stalo, že na vozovke bola spadnutá skala a narazilo do nej auto a spýtal sa ich, či je možné, že skala spadla od nich. Žalovaný 2/ s kolegom sa k tomu nevedeli vyjadriť. Žalovaný 2/ si však nebol vedomý toho, že by skala na cestu spadla v dôsledku ich pracovnej činnosti. Policajt žalovanému 2/ povedal, že policajti dole na ceste sa ponáhľajú a aby to dali z povinného zmluvného poistenia traktora. Žalovaný 2/ nasadol k policajtom do policajného auta a išli spísať záznam o dopravnej nehode k poškodenému policajnému vozidlu. Jeho kolega zostal pri traktore. Keď žalovaný 2/ prišiel k poškodenému policajnému autu, policajt T. mu povedal, že volali správcu ciest a tento mal policajtom povedať, že skaly v tom mieste nepadajú. Žalovaný 2/ však správcu ciest nevidel, resp. nevedel ho identifikovať. Na mieste žalovaný 2/ videl len jednu skalú o veľkosti približne 7-decového pohára. Po spísaní záznamu o dopravnej nehode policajti odišli preč. Žalovaný 2/ uviedol, že v daný deň mali s kolegom vykonávať ťažobnú činnosť, mali píliť buky do 50 rokov, avšak v ten deň nič neurobili.

5. Svedok K.. N. T. v konaní vypovedal, že viedol motorového vozidla žalobcu zn. Volkswagen Golf z Liptovského Mikuláša. Výslovne uviedol, že nevidel, že by skala spadla spod traktora, ale táto v čase nárazu služobného motorového vozidla do nej už ležala na vozovke. Po privolaní polície na miesto škodovej udalosti, s ktorou prišiel aj nejaký pán zo správy ciest sa začali obzerať, odkiaľ skala na vozovku spadla.

6. Svedok K. W. v konaní vypovedal, že so žalovaným 2/ prišli na lesnú svažnicu a vyložili sa. Predtým, ako prišli na lesnú cestu, aj oni išli po rovnakej ceste, na ktorej došlo ku škodovej udalosti, pričom tam nevideli žiadne kamene. Nebolo tam vtedy ani policajné auto. Až keď prišli na lesnú cestu, žalovaný 2/ s traktorom nacúval, rozhládli sa, kde začnú pracovať, pričom dole na ceste uvideli ľudí. Asi 10 až 15 minút na to prišli dopravní policajti a pýtali sa ich, či vedia, čo sa stalo na ceste. V tom čase svedok a žalovaný 2/ ešte nepracovali. Policajti im povedali, čo sa stalo a hľadali vinníka a s tým, že kým žiadneho nenájdu, nemôžu odísť. Žalovaného 2/ sa policajti pýtali, či má poisťku. Potom žalovanému 2/ povedali, aby išiel s nimi dole na cestu. Tiež mu povedali, že keď má poisťku, nemá sa ničoho obávať. Žalovaný 2/ policajtov poslúchol a išiel s nimi. V ten deň nepracovali, len prišli na miesto, nevykonávali nijakú pracovnú činnosť, len sa pobalili a išli preč.

7. V nadväznosti na výsluch svedka K. W. žalovaný 2/ uviedol, že je pravda, že išli po rovnakej ceste, na ktorej bolo poškodené policajné motorové vozidlo. Z tohto miesta mohlo trvať cca pol hodinu, kým sa dostali na lesnú svažnicu.

8. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie posudzujúc nárok žalobcu na náhradu škody podľa § 427 a nasl. Občianskeho zákonníka, t.j. ako škody, ktorá mala byť spôsobená osobitnou

povahou prevádzky dopravného prostriedku, dospel k záveru, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie podložené listinnými dôkazmi, že skala, do ktorej narazilo motorové vozidlo v jeho vlastníctve bola uvoľnená činnosťou (prevádzkou) traktora vo vlastníctve žalovaného 2/, konkrétne pri ťahaní dreva. Súd prvej inštancie hodnotiac výpovede žalovaného 2/ a svedkov mal za to, že svedok K.. N. T. svojou výpoveďou pred súdom v zásade poprel opis vzniku škody tak, ako bolo uvedené či už v zázname o dopravnej nehode zo dňa 18. 03. 2015, v hlásení o dopravnej nehode služobného cestného vozidla zo dňa 18. 03. 2015 či v návrhu na zápis do knihy škôd zo dňa 30. 03. 2015, predložených žalobcom na podporu svojho tvrdenia, že škodu spôsobil vodič traktora (žalovaný 2/) pri ťahaní dreva, a najmä svedok poprel, že zo svahu sa uvoľnila skala, ktorá v bezprostrednej blízkosti spadla pod vozidlo Volkswagen Golf (vozidlo žalobcu). Z výpovede tohto svedka tak súd vyvodil, že skala do ktorej svedok narazil, jednak bezprostredne nedopadla pred motorové vozidlo žalobcu (skala na vozovke už ležala) a ďalej, že svedok sa len mohol domnievať, že táto bola na vozovku spustená traktorom vo vlastníctve žalovaného 2/, o čom svedčí svedkom uvedená skutočnosť, že skalu padať nevidel a že s privolanými policajtmi a osobou zo správy ciest sa začali obzerať navôkol za účelom zistenia, odkiaľ mohla skala na vozovku spadnúť. Ďalej súd prvej inštancie z výpovedí žalovaného 2/ a svedka K. W., ktorí v konaní zhodne uviedli, že keď prišli na lesnú cestu - svažnicu, už vtedy, t.j. v čase ich príchodu videli na ceste dole nejakých ľudí, pričom nevedeli, čo sa stalo, súd prvej inštancie vyvodil, že už v čase príchodu žalovaného 2/ a svedka K. X/, sa na ceste nachádzalo poškodené motorové vozidlo žalobcu, a teda aj z tohto dôvodu je vylúčené, aby skalu na cestu spustil traktor.

9. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie uzavrel, že v konaní nebolo preukázané, že ku škode na motorovom vozidle žalobcu došlo v príčinnej súvislosti s prevádzkou traktora žalovaného 2/, a teda že za škodu zodpovedá žalovaný 2/. Preto žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

10. O nároku na náhradu trov konania a svedočného v konaní vypočutých svedkov súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 258 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) vzhľadom na plný úspech žalovaných 1/ a 2/ v konaní.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v celom rozsahu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f) a písm. h) C. s. p., t. j. z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal za to, že odôvodnenie rozsudku je nepreskúmateľné pre jeho nezrozumiteľnosť vyplývajúcu z jeho rozpornosti, keď podľa žalobcu na jednej strane sa v odôvodnení rozsudku (v bode 20) uvádza, že žalovaná 1/ (poisťovňa) nemá povinnosť hradiť škodu za žalovaného 2/ (toho, kto za škodu zodpovedá) z dôvodu výluky z poistenia, nakoľko škoda vznikla z dôvodu pracovnej činnosti traktora ako pracovného nástroja pri ťažbe dreva, na druhej strane súd žalobu zamietol na základe výpovedí žalovaného 2/ a svedkov z dôvodu, že v čase nehody nevykonával žalovaný 2/ žiadnu pracovnú činnosť. Podľa žalobcu logicky, ak žalovaný 2/ nevykonával pracovnú činnosť, malo by sa na škodu vzťahovať povinné zmluvné poistenie žalovaného 2/. Ďalej mal žalobca za to, že tvrdenie žalovaného 2/, ktorým popiera svoju vinu, nie je ničím podložené a zo strany súdu prvej inštancie nie je v rozsudku riadnym spôsobom odôvodnené.

12. Ďalej žalobca namietal, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, najmä záznamom z dopravnej nehody zo dňa 18. 03. 2015, kde ako jej príčina bola uvedená skutočnosť, že činnosťou traktora sa zo svahu, na ktorom žalovaný 2/ vykonával ťažobnú činnosť uvoľnila skala, ktorá spadla na služobné motorové vozidlo a poškodila jeho predný nárazník a výstuhu chrániacu chladič. Súd prvej inštancie na základe rozporuplného výsluchu strán sporu a svedkov uzavrel celú vec s tým, že skala na ceste už ležala, vodič služobného motorového vozidla si škodu spôsobil sám a stotožnil sa s tvrdením žalovaného 2/, že žiadnu ťažobnú činnosť v rozhodujúcom čase nevykonával. V predbežnom právnom posúdení zo dňa 24. 01. 2018 však súd na základe predložených listinných dôkazov mal za to, že žaloba a nárok žalobcu sú dôvodné. Žalobca vyjadril pochybnosť o nevine žalovaného 2/, z akého dôvodu vlastnoručne podpísal záznam o dopravnej nehode a súhlasil s ním, ak si bol vedomý, že žiadnu pracovnú činnosť v tom čase nevykonával. Žalobca uzavrel, že v dôsledku nesprávneho zistenia skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu právnomu záveru o nepreukázaní konania žalovaného 2/ a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a konaním žalovaného 2/.

13. Žalobca preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol (poznámka odvolacieho súdu - zrejma nesprávnosť, z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca sa domáha opaku, t.j. vyhovenia žalobe - zaviazať žalovaných 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 1 557,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 557,02 Eur od 25. 10. 2015 do zaplatenia s tým, že v rozsahu splnenia povinnosti jedného zo žalovaných zaniká povinnosť druhého, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku), eventuálne navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. Žalovaný 1/ a 2/ sa vo vyjadreniach k odvolaniu stotožnili so záverom súdu prvej inštancie o neunesení dôkazného bremena žalobcu o splnení predpokladov zodpovednosti žalovaného 2/ za škodu.

15. K týmto vyjadreniam žalobca vyjadrenie nepodal.

16. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p. v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok, ktoré vady nezistil, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. z dôvodu, že pre rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a prejednanie veci na odvolacom pojednávaní nevyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k názoru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, prvý výrok rozsudku súdu prvej inštancie vo veci samej je vecne správny a je potrebné ho podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením prvého výroku rozsudku súdu prvej inštancie a na toto poukazuje. Na zdôraznenie vecnej správnosti tohto výroku, reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu udáva, že konanie pred súdom prvej inštancie netrpí inou vadou vytkanou žalobcom, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, keď zamietol žalobu ako nedôvodnú.

17. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nie je nezrozumiteľné a rozporné. V bode 20 súd prvej inštancie neuvádza vlastné skutkové a právne závery, len parafrázuje vyjadrenie žalovaného 1/, ktorý v konaní tvrdil, že škoda vznikla v súvislosti s pracovnou činnosťou žalovaného 2/, a preto v zmysle § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 381/2001 Z.z. nie je povinný poskytnúť poisťné plnenie. Uvedené ustanovenie zákona, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku, súd prvej inštancie neaplikoval, zamietnutie žaloby založil na tom, že žalobca nepreukázal, že ku škode došlo tak, ako je uvedené v zázname z dopravnej nehody, t.j. nielen, že nebolo preukázané, že žalovaný 2/ mal v rozhodujúcom čase vykonávať ťažobnú činnosť, ale ani že ku škode malo dôjsť pádom skaly zo svahu. Ak za škodu nezodpovedá žalovaný 2/, do úvahy neprichádza ani plnenie poisťovne z povinného zmluvného poistenia traktora žalovaného 2/. Logika žalobcu by bola namieste, ak by súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní ustálil, že ku škode došlo pádom skaly zo svahu uvoľnenej v dôsledky prevádzky traktora, ktorý riadil žalovaný 2/ a len subsidiárne z hľadiska plnenia z povinného zmluvného poistenia by sa potom skúmalo, či táto prevádzka mala povahu ťažobnej činnosti.

18. Tvrdenie žalovaného 2/, ktorým popieral v konaní svoju vinu s odôvodnením, že v čase dopravnej nehody ešte s ťažobnou činnosťou ani nezačali bolo podopreté výpoveďami svedkov, samotný K.. N. T., ktorý viedol služobné motorové vozidlo žalobcu vypovedal, že nevidel, že by skala zo svahu padala, resp. spadla spod traktora a dodal, že skala, do ktorej narazil, už ležala na vozovke pri pravej krajnici a jeho služobné motorové vozidlo išlo rýchlosťou cca 90 km/h (porovnaj zápisnicu o pojednávaní zo dňa 23. 03. 2018). Svedok K. W. vypovedal, že už v čase, keď prišli na pracovisko (lesnú svažnicu) videli dole na ceste ľudí a ruch. Ešte nepracovali. Tieto výpovede prevzal súd prvej inštancie do odôvodnenia rozsudku (body 15 až 17) a hodnotil ich jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti so záznamom o dopravnej nehode a od neho sa odvíjajúcim hlásením o dopravnej nehode služobného cestného vozidla a návrhom na zápis do knihy škôd (bod 31), preto nemožno konštatovať, že nie je podložený a riadne odôvodnený jeho záver o tom, že nebolo preukázané, že ku škode došlo tak, ako je uvedené v týchto listinách. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal s týmito listinnými dôkazmi. Z bodu 31 odôvodnenia rozsudku vyplýva, že opis škodovej udalosti tak, ako je uvedený v zázname bol vyvrátený výpoveďami žalovaného 2/, ale najmä svedkov K.. T. a W.. K.. T. bol v čase nehody vodičom poškodeného služobného motorového vozidla a žalovaný 2/ spolu so svedkom W. mali v pracovnej náplni zväžanie dreva. K.. T. a žalovaný

2/ síce podpísali záznam o nehode, avšak z okolností prípadu popísaných vo výpovediach vyplýva, že K.. T. sa len domnieval, že ku škode došlo pádom skaly zo svahu v dôsledku ťažobnej činnosti traktora, nevidel to a žalovaný 2/ pristúpil k podpisu záznamu v jeho znení len z dôvodu, že hliadka OR PZ Brezno prešetrujúca nehodu chcela uvedenú záležitosť čo najskôr uzavrieť a domnieval sa aj na základe jej uistenia, že škodu nebude hradieť on, ale bude uhradená z povinného zmluvného poistenia jeho motorového vozidla - traktora. Podľa článku 15 ods. 2 základných princípov C. s. p. žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, z čoho vyplýva, že dôkaz - záznam o nehode nemá vyššiu právnu silu ako výpovede svedkov, či strán sporu. Každý dôkaz možno spochybníť, či vyvrátiť protidôkazom. Vzhľadom na vykonané dokazovanie, kedy samotný vodič poškodeného služobného motorového vozidla, ktorý podpísal záznam o nehode vypovedal, že nevidel priebeh skutkového deja tak, ako je uvedený v zázname, t.j. nevidel pád skaly zo svahu v dôsledku jej uvoľnenia pri ťažobnej činnosti traktora (zvážaní dreva zo svahu) a žalovaný 2/ spolu so svedkom K. W. vysvetlili, prečo pristúpili k podpisu záznamu o nehode, t.j. samotní aktéri vyplňovania a podpisu záznamu o nehode tento spochybnili, sa možno stotožniť s hodnotením dôkazov súdom prvej inštancie a z toho vyplývajúcim záverom o neunesení dôkazného bremena žalobcu ohľadne jeho tvrdenia, že ku škode došlo tak, ako je uvedené v zázname o nehode. Preto je správny aj právny záver súdu prvej inštancie o nedôvodnosti žaloby založený na nepreukázaní dvoch z troch predpokladov zodpovednosti za škodu vzťahujúcimi sa aj na zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou dopravných prostriedkov - a to konania žalovaného, t.j. že by v čase nehody vykonával ťažobnú činnosť a príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného a vznikom škody, t.j. že by v dôsledku ťažobnej činnosti spadla na vozovku skala, do ktorej narazilo služobné motorové vozidlo žalobcu.

19. Pokiaľ žalobca poukazuje na predbežné právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, ktorému sa podľa tvrdenia žalobcu v odvolaní nárok uplatnený žalobou zdal spočiatku dôvodný, k tomu odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu - zápisnice o predbežnom právnom posúdení zo dňa 24. 01. 2018 nevyplýva, aké predbežné právne posúdenie veci dal súd prvej inštancie, je v nej len zaprotokolované, že sa tak stalo: „Zároveň súd oboznámil prítomné strany s predbežným právnym posúdením veci.“ V súdnom spise vedenom v elektronickej podobe ani v listinnej podobe sa zvukový záznam, resp. jeho prepis o priebehu predbežného prejednaní sporu a o obsahu predbežného právneho posúdenia veci nenachádza.

20. Navyše je potrebné poznamenať, že ak by aj súd prvej inštancie bol uviedol stranám sporu predbežné právne posúdenie uvedené žalobcom v odvolaní, bolo by sa jednalo o predbežné, nie konečné právne posúdenie veci vychádzajúce z v tom čase (24. 01. 2018) predložených listinných dôkazov v spise, najmä záznamu o dopravnej nehode. Na základe neskoršie vykonaného dokazovania na pojednávaní konanom dňa 23. 03. 2018 však došlo k zmene zisteného skutkového stavu, spochybneniu a vyvráteniu priebehu škodového deja uvedeného v zázname o dopravnej nehode výpovedami žalovaného 2/ a svedkov, preto mohol súd prvej inštancie pristúpiť k inému právnomu posúdeniu veci na základe v konaní vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu.

21. Odvolací súd v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. preskúmal aj závislý druhý a tretí výrok rozsudku súdu prvej inštancie o nárokoch strán sporu a svedkov na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie rozhodol v rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov prvoinštančného konania správne podľa pomeru ich úspechu vo veci (§ 255 ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.), keďže žalovaní 1/ a 2/ mali vzhľadom na zamietnutie žaloby plný úspech vo veci. Rozhodol však nevykonateľným výrokom, v ktorom neuviedol povinnosť a lehotu na plnenie náhrady trov konania. Vo vzťahu ku svedkom súd prvej inštancie neuviedol ani ich identifikačné údaje, ktoré na rozdiel do strán sporu zo záhlavia rozsudku nevyplývajú. Vyšší súdny úradník rozhoduje v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. len o výške a prijímateľovi náhrady trov konania, neukladá povinnosť ani neurčuje lehotu na plnenie. Zmena rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výrokoch o trovách konania teda súvisí s nesprávne formulovanými výrokmi, v ktorých absentovali tieto údaje. Preto odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ a svedkom trovy prvoinštančného konania v plnom rozsahu. Obsahovo ide o totožné rozhodnutie opierajúce sa o ustanovenie § 255 a § 258 C. s. p. V druhom a treťom výroku bol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmenený podľa § 388 C. s. p.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní boli taktiež plne úspešní žalovaní. Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie,

dokazovanie neopakoval ani nedoplnil, nakoľko na to neboli dané dôvody, teda ani v odvolacom konaní nevypočúval svedkov, a preto rozhodovanie o ich trovách v odvolacom konaní ani neprichádzalo do úvahy.

23. O výške a prijímateľovi náhrady trov prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z tohto dôvodu určil odvolací súd začiatok lehoty na plnenie podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

24. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).